

Motion till riksdagen 2010/11:U305

av **Ann-Kristine Johansson och Maria Stenberg (S)**

Nordiskt samarbete inom klimatpolitiken

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka takten och intensiteten och hitta nya former inom det nordiska samarbetet i klimatpolitiken.

Motivering

Klimatarbetet står högt på den nordiska dagordningen, och i ett antal rekommendationer inom Nordiska ministerrådet trycks det på att Norden ska samarbeta och utveckla nya former i samarbetet inom klimatpolitiken.

De nordiska statsministrarna har på globaliseringsforum i Danmark i maj månad i år slagit fast att det praktiska och konkreta arbetet med att minska klimatutsläppen och främja en miljövänlig energiförsörjning ska fortsätta. De globala klimatförhandlingarna fortsätter och COP16 äger rum i Mexiko i december 2010. Det är stora utmaningar i den fortsatta processen som ska leda fram till ett bindande klimatavtal.

De nordiska länderna har i snart 20 år bedrivit en aktiv klimatpolitik. Har den varit framgångsrik? Det finns indikationer på att de nordiska länderna kan leva upp till de utsläppsreduktioner som Kyotoavtalet kräver. Tiden är därför mogen för att ta fram en översikt över de nordiska ländernas erfarenheter om vad som ger resultat i arbetet med att reducera utsläppen av klimatgaser i Norden.

Utgångspunkten för det globala klimatarbetet har varit FN:s klimatpanels – IPCC – rapporter. IPCC har opererat sedan 1989 och levererat fyra rapporter, den senaste år 2007. Nyare forskningsresultat tyder på att konsekvenserna av de av människan skapade klimatförändringarna är långt mer allvarliga än vad som framgår av IPCC-rapporten från 2007. Därför är det nödvändigt att de

Fel! Okänt namn på

nordiska länderna samarbetar om att ta fram en regelmässig överblick över vad den senaste forskningen om klimatförändringarna har kommit fram till.

Den gångna sommarens extrema väderfenomen på jordklotet är ett bevis på att den globala klimatutmaningen inte har försvunnit även om uppmärksamheten kring frågan har minskat i kölvattnet av COP15 i Köpenhamn i december 2009. Det konstateras att första hälften av 2010 globalt sett var den varmaste perioden under den tid då temperaturen har mätts systematiskt. Forskningen tyder på att konsekvenserna av klimatförändringarna kan bli allvarigare och inledas i ett snabbare tempo än vad som förutsågs i IPPC:s fjärde rapport från 2007, som hade som målsättning maximalt två graders temperaturökning.

Förväntningarna på att COP16 i Mexiko i december 2010 ska leda till framsteg är låga och det finns även tvivel om positiva resultat ska nås även på COP17 i Sydafrika 2011. Frågan om finansiering har nu aktualiserats med anknytning till bildandet av Copenhagen Green Climate Fund.

Klimatutmaningen är en global utmaning som varken ett enskilt land eller enskilda regioner kan lösa ensamma. Alla länder och regioner har ett stort ansvar och bör gå aktivt in i arbetet med att anta utmaningen, men rika länder och regioner har det största ansvaret. Nordiska rådets miljö- och klimatråd anser att det finns behov av en förnyad och intensiv insats i det nordiska samarbetet om klimatet, som kräver nya former.

Stockholm den 21 oktober 2010

Ann-Kristine Johansson (S)

Maria Stenberg (S)